

NS Zpravodajství

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1137

29.12.2024 (135)

Výchova zlého génia

Gerhard Lauck

Část 3

Na jaké planetě jsem?

Když se svět v 60. letech minulého století začal šílet, položil jsem si jednu jednoduchou otázku: *Na jaké planetě to jsem???*

Mnoho lidí, včetně přátel a rodiny, dělalo v té době totéž.

Nevěřil jsem mainstreamovým stranám ani konvenčním přístupům. Při hledání odpovědi jsem začal číst nejrůznější literaturu. Některé jsem nenáviděl. Některou jsem miloval. Ještě na střední škole jsem našel odpovědi, které jsem chtěl. Během několika následujících let jsem dokonce obrátil na víru některé příbuzné. Zdráhám se to nazvat "novou vírou", protože jsme léta věřili ve stejné základní myšlenky, aniž bychom o tom věděli. Přinejmenším ne podle jména. Nebylo to ani "náboženství", ani "ideologie" v běžném slova smyslu. Byl to "světonázor".

Tento proces "obrácení" nebo "osvícení" již popsali jiní lidé. Jak vedoucí představitelé, tak řadoví členové. Nebudu se tím znovu zabývat. V podstatě jsem administrátor, organizátor, analytik a stratég. Ne autor, teoretik nebo ideolog.

Nicméně si vzpomínám na diskusi s Georgem a Markem o relativních výhodách "zdravého instinktu" oproti "dobrému rozumu", pokud jde o volbu základní politické filozofie. Můj závěr: Obojí je dobré. Ale kombinace obojího je nejlepší.

Mark pomohl vybrat název našich novin, *NS Kampfruf*. Byl hrdý na to, že strávil několik týdnů ve stejném vězení jako Hitler! Byl zatčen za vylepování nálepek NSDAP/AO.

Můj otec a mentor "FW"

Ve 40. letech minulého století můj otec vystudoval vysokou školu a získal inženýrský titul. Brzy ho zaměstnala velká výrobní společnost. Nakonec získal další titul.

Během války pracoval velmi dlouho. Maminka říkala, že ho skoro nikdy neviděla. Ale myslím, že trochu přeháněla. Koneckonců, za války se jí narodily děti... Na druhou stranu můj otec žertoval, že se dědeček jednou babičky zeptal, proč se děti přestaly rodit, když si koupil ledničku a zbavil se ledničky.

V 50. letech 20. století byl povýšen na vedoucího oddělení dlouhodobého výzkumu. Vzpomínám si, že jsem jako dítě navštívil jeho továrnu. Můj první dojem byl následující: *Chlapče, tatínek má KRÁSNOU SEKRETÁŘKU. Zajímalo by mě, jestli o tom maminka ví!*

Ukázal mi jeden z nových produktů, na jehož vývoji se podílel. Tento výrobek se dodnes hojně používá. Kdykoli ho vidím, vzpomenu si na svého otce.

Můj otec se pro společnost osvědčil natolik, že se rozhodla investovat do rozvoje jeho schopností. Najala několik nejlepších matematiků v zemi, aby ho individuálně doučovali. Jeho znalosti nakonec dosáhly úrovně odpovídající doktorátu z matematiky, i když oficiální titul z matematiky neměl.

Po letech nám učitel matematiky na střední škole řekl, abychom se zeptali rodičů, kolik matematiky znají. Ať už oprávněně, nebo ne, vnímal jsem to jako rýpnutí. Tak jsem se zeptal svého otce, aby byl důkladný. Vyjmenoval přes *dvacet* různých druhů matematiky, které studoval. *O některých z nich učitel matematiky nikdy neslyšel!*

V šedesátých letech se FW rozhodl začít učit. Řekl, že ho znepokojuje klesající kvalita studentů technických oborů v zemi. Stal se proto profesorem inženýrství na státní univerzitě.

To samozřejmě znamenalo *velké snížení platu*. Ale nezdálo se, že by mu to vadilo.

Když jsme se přestěhovali do našeho nového domu na samém okraji "města", byla jsem šokovaná a zklamaná. Náš nový dům byl ve srovnání s naším starým venkovským sídlem velmi skromný. Ale nic jsem neřekl.

FW vytvořil a vedl velmi zvláštní kurz. Jeho cílem bylo poskytnout studentům *praktické zkušenosti v oblasti průmyslového inženýrství*.

Navštívil malé výrobní podniky v oblasti a učinil jim nabídku, kterou jen těžko mohly odmítnout. *Nechte mé studenty, aby se pokusili vyřešit vaše technické problémy. Pokud se jim to nepodaří, přijdu na konci semestru a vyřeším je ZDARMA."*

A přesně to udělal!

Výsledkem bylo mnoho spokojených podnikatelů. Někteří z nich poslali univerzitě pochvalné dopisy. Navíc i po letech dostával dopisy od bývalých studentů, kteří mu vyjadřovali svou vděčnost. Jeden z nich napsal, že se v tomto *jediném kurzu* naučil více než ve *všech ostatních kurzech dohromady*.

To mu také umožnilo nahlédnout do obecné povahy těchto firem.

Tyto společnosti obvykle začínají s pouhými dvěma lidmi. Jeden je dobrý v technologii. Druhý je dobrý v obchodě. Jak jejich společnost roste, dosáhne nakonec bodu, kdy potřebují pomoc zvenčí.

Tedy mi otec poskytl *technickou pomoc*. O mnoho let později jsem já poskytl pomoc v oblasti *obchodu*.

Učinil také další poznámku:

Inženýři a obchodníci mají problém spolu komunikovat. Mluví různými jazyky. Také nejlepší studenti technických oborů neumějí dobře psát a vystupovat na veřejnosti.

Po letech jsem si všiml, že stejný problém mají často i počítačovní technici a podnikatelé.

Proto vyzval své studenty, aby se připojili ke skupině *Toastmasters*, která podporovala dovednost veřejného vystupování. Sám se k ní přidal.

FW měl pověst velmi tvrdého, ale také velmi spravedlivého člověka.

Například: Jeho studenti byli instruováni, aby své práce identifikovali *pouze číslem sociálního pojištění*. Ne jménem. Nechtěl znát jejich totožnost při známkování. Teprve později, když šel tyto známky zveřejnit, se to dozvěděl. Tímto způsobem chtěl zabránit jakékoli, byť i neúmyslné či podvědomé, zaujatosti.

Jeho studenti měli o jeho týdenních kvízech s deseti otázkami pořekadlo:

Pokud jste dobrým studentem, dokážete odpovědět na první tři otázky. Pokud jste génius, můžete přijít na další tři. Ale odpovědi na poslední čtyři zná jen Bůh a profesor FW!

Když mi řekl jednu z těch "posledních čtyř", brzy jsem přišel na odpověď. Na rozdíl od svého otce nemám k mechanice a technice žádný vztah. Zdědil jsem však jeho analytické myšlení a talent pro řešení problémů. Navzdory rozdílným oborům jsme uvažovali hodně podobně. FW často poznamenával, že v *různých oborech* uplatňujeme *stejné principy*. Jen jsme je nazývali jinými jmény.

Jeho nejlepší studenti ho milovali a nejhorší ho nenáviděli.

Jeden z jeho studentů byl *doslova génius, pokud jde o inženýrství*. Můj otec ho učil individuálně. Zdarma. S úsměvem mi řekl: *Byla to radost ho učit. Jeho mysl nasávala vědomosti jako houba. Za týden se naučil víc než průměrný student za šest měsíců.*

Později FW opustil výuku a založil vlastní inženýrskou poradenskou firmu.

Dostal jsem ve firmě impozantní titul, ale ve skutečnosti jsem byl jen figurkou.

V následujících letech získával FW inženýrské licence ve stále více státech. Když skládal inženýrské zkoušky ve státě New York, požadovali po něm rodný list, aby prokázal, že je občanem USA. *Jeho výsledek byl tak vysoký, že nemohli uvěřit, že získal vzdělání v USA!*

Automobily

Můj otec měl vždycky nejméně pět aut. Kupoval velké staré buicky, opravoval je a jezdil s nimi, dokud se něco zásadního nepokazilo. Třeba motor nebo převodovka. Pak je kanibalizoval na náhradní díly. Byl tak důkladný, že po něm někdy prodejci na vrakovišti chtěli, aby jim zaplatil za odtah. Ne naopak.

Jednou dostal od pojišťovny 95 dolarů, protože mu ten druhý promáčkl blatník. Auto stálo jen 100 dolarů!

Protože jsem byl nejmladší a nejméně kvalifikovaný, dostával jsem nudné práce. Třeba otáčení pneumatik nebo poklepávání zapalovacích svíček. Nebo jsem jen znuděně seděl a podával mu nářadí. Možná to je jeden z důvodů, proč jsem se nikdy nezačal zajímat o mechaniku.

Jednou přišla na pomoc sousedova koza. Měla však postranní úmysl. Koza měla ráda tabák. Pokusila se ukrást otci z kapsy pytlík s tabákem, když pracoval pod autem.

Jednou jsme přišli domů a vedle zadních dveří jsme uviděli dlouhou dřevěnou tyč. Sestra nám vysvětlila, že ji potřebuje, aby zahrnala kozu. Když šla ven, aby sundala prádlo ze šňůry, pokusila se jí vrazit do zadku!

Jednou jsem si klekl na všechny čtyři a utkal se s kozou. Pak jsem se podíval nahoru. Chvíli jsme na sebe s kozou zírali. Pak se koza otočila a utekla. Dodnes nevím, jestli to byla moje tvrdá hlava, nebo můj obličej, co ji k tomu přimělo.

V době dospívání jsem neměl vlastní auto. Nepotřeboval jsem ho.

Většina aut, která jsem v životě vlastnil, byla vyrobena v 70. letech. To nejlevnější stálo 500 dolarů. Nejdražší stálo 1 500 dolarů. "Nejhorší" auto, které jsem kdy koupil, stálo 700 dolarů a vydrželo mi jen tři roky. Patřilo studentovi střední školy. Rodiče mu koupili nové auto jako dárek k maturitě. Moje dvě nejoblíbenější auta byla Buick Electra Limited z roku 1975. Jeden stál 895 dolarů a vydržel deset let. Jeden přítel to komentoval: *Tohle není automobil. To je letadlová loď!*

Můj nejzábavnější nákup auta proběhl takto. Jeli jsme s tchánem společně, zatímco manželka zůstala doma. Se soukromým majitelem jsme o koupi jednali ve třech jazycích. Když jsme se vrátili domů, jediná otázka mé ženy zněla: *Jakou*

barvu má to auto? Ani jeden z nás si nepamatoval barvu vozu, který jsme koupili jen o hodinu dříve! To ji znervózňovalo. Ale když auto uviděla, byla docela spokojená.

Kolega z práce měl podobnou zkušenost se svou ženou. Když se jí zeptal, jaké chce auto, odpověděla: *modré!*

Během několika následujících let měla s tímto vozem Buick Regal z roku 1975 asi deset menších nehod. Dvě v jeden a tentýž den! Podruhé si před policejní stanicí zablokovala nárazníky s policejním vozem. Byl jsem tak rozrušený, že jsem jí odmítl jít na pomoc. Místo ní to udělal její otec.

Byl jsem dospívajícím vedoucím... NE vlkodlak

Každé léto jsem pracoval v továrně, abych si vydělal na školné a knihy. Ještě jako teenager jsem byl povýšen na nižší vedoucí pozici a měl jsem pod sebou sedmičlennou partu. Byl jsem z nich nejmladší.

Jak jsem mohl být povýšen?

Tady je příběh.

Továrna právě uvedla na trh nový výrobek. Zpočátku byla výroba rozptýlena do různých oddělení. Každé z těchto oddělení mělo tendenci považovat nový výrobek za odvádění pozornosti od své skutečné práce. Část, která jim byla přidělena, byla odsunuta na vedlejší kolej.

V továrně jsem pracoval potřetí. Když jsem se hlásil u svého bývalého nadřízeného, zavedl mě do jiné části závodu. Byla tak daleko od jeho oddělení, že jsme tam ani neviděli! Připojil jsem se ke dvěma dělníkům, kteří tam už montovali součástky.

Nebylo to nic osobního. Přesto jsem byl vyhoštěn. Byl jsem pověřen prací na tom zatraceném novém produktu. Mimo dohled.

Málokdy nás kontroloval. Ani když jsme prosili o další díly, protože nám došly a práce se zastavila!

Jednoho dne se nám laskavě nabídl mladý inženýr, který se s továrními postupy teprve seznamoval, že nám pomůže. Šel do skladu a přinesl nějaké díly. Aniž by to někomu řekl nebo vyřídil papírování.

Proto jsme se na něj obrátili i v budoucnu. Někdo z vedení nakonec zjistil, co dělá. Byl vyřazen.

Zejména jeden manažer z recepce šel kolem a na něco se mě zeptal. Odpovídal jsem, jak nejlépe jsem uměl. To se stalo několikrát.

Jen pár týdnů po mém nástupu za mnou přišel a řekl mi, že jsem povýšil. *Jsi*

jediný člověk, který ví něco o tom, co se tady děje!

To mě překvapilo. Přirozeně mě to potěšilo.

Brzy byla výroba tohoto výrobku soustředěna do jedné oblasti. Nad zhruba třiceti lidmi byl jmenován nadřízený vyšší úrovně. Z vojenského hlediska byl ekvivalentem poručíka velícího četě a já byl seržantem vedoucím družstvo.

Ale stále tu byl jeden malý problém.

Výrobky nefungovaly! Míra zmetkovitosti se pohybovala kolem 50 %!

Nikdo nedokázal zjistit *proč*. V zoufalství se mě tentýž vedoucí kanceláře zeptal, co si o tom myslím.

Učinil jsem pozorování a nabídl teorii. Nechal někoho přinést potřebné vybavení, aby to ověřil. (Já jsem nevěděl, jak se používá, ale on ano.) Záhada byla vyřešena. Míra zmetkovitosti se radikálně snížila. Zřejmě jsme vyřešili alespoň *část* problému.

Míra odmítnutí však byla *stále* příliš vysoká. S manažerem jsme o tomto problému několik minut diskutovali. Pak jsem přišel s další teorií. Myslel si, že to dává smysl a že bychom to měli ověřit.

Přinesl *ještě sofistikovanější zařízení* - tentokrát jsme museli přivést *vysoškolsky vzdělaného technika, který s ním uměl zacházet* - a vyzkoušel mou teorii. Mé podezření se potvrdilo!

Technici a dokonce i plnohodnotní inženýři se nad tímto problémem potili celé *týdny*. Pak jsem našel řešení během několika minut.

Tehdy jsem to přičítal kombinaci zdravého rozumu a štěstí. Tehdy mi nedošlo, že by v tom mohlo být něco víc.

Od té doby byl tento technik a jeho vybavení nedílnou součástí výrobní linky. Před montáží vždy zkontroloval "problémovou dětskou" součástku, zda nemá onu neviditelnou vadu. Míra vadnosti klesla na přijatelné minimum.

Otázka: *Jak mohl devatenáctiletý kluk - bez technického vzdělání - vyřešit TECHNICKÝ problém, na který nikdo jiný nedokázal přijít?*

Odpověď: *Pozorování, analýza a obyčejný starý zdravý rozum!*

Tuto továrnu založil muž, který byl *geniálním vynálezcem*. Začal podnikat v *garáži svých rodičů ještě na střední škole!*

Jeho genialitě ve vynalézání se vyrovná jen hloupost jeho příbuzných v kanceláři, poznamenal jiný pracovník.

Bohužel, když rozšířil továrnu na výrobu nového produktu, příliš se předlužil. Když tento výrobek náhle zastaral kvůli dalšímu technologickému pokroku, společnost zkrachovala. Továrna byla uzavřena. Zaměstnanci byli propuštěni. Místní obyvatelé ho proklínali. A on se odstěhoval ze státu.

V té době jsem se už věnoval jiným činnostem.

Začínám psát

Ještě jako teenager jsem začal publikovat své první články (kromě básně ve středoškolské publikaci) v publikacích neziskových organizací.

Nejprve jsem si prostě předplatil několik periodik v USA i v Evropě. Patřily mezi ně *The Voice of the Federation*, *Der Deutsch-Amerikaner*, *Nation Europa*, *Mut Magazine*, *Deutsche Nachrichten*, *Deutsche Wochenzeitung*, *Deutsche National- und Soldatenzeitung* a další.

Ale brzy jsem začal posílat dopisy redakci a později i články.

Jedna esej, kterou jsem poslal do soutěže pro mladé autory, se dostala do semifinále. Byla zveřejněna spolu s ostatními semifinalisty ve sponzorském časopise *Nation Europa*.

Tento časopis byl velmi "highbrow". Uveřejňoval články mnoha významných osobností. Zřejmě jsem si získal pozornost v těch správných kruzích, protože od některých z nich jsem dostával dopisy - a dokonce pozvání k návštěvě. Některé z nich pocházely od vysloužilých *vysokých státních úředníků, vědců a vysoce postavených vojenských důstojníků*.

Ještě jako teenager jsem byl pozván, abych vystoupil na mezinárodní konferenci v Evropě, což se také stalo, konkrétně na prvním *Nationaleuropäischer Jugendkongress*. Skvěle jsem se bavil a poznal mnoho zajímavých lidí.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTY AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seitlang Jahre nach der Kapitulation des Weltkriegs am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Abschleife von Massenmord, Verfolgung, Vertreibung und Verdrängung haben nicht ausgereicht, die Idee der gesamten Idee unseres hoch geliebten Führers Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind unsterblich arbeitslos, Völkern- und Rassenbewusstsein stehen Schicksal an Leib und Leben im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkern.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der unermessliche Gegenstand ist also dabei, den Völkermord – gegen alle weißen Völkern (?) – zu beenden, seine Mittel und Einrichtungen, Überlebende und Rassenbewusstsein.

Ein "Tag" oder "Nacht", als im Weltkrieg oder im "Stromkampf", als im Propagandakrieg bewährt oder auf einem Schlachtfeld anderer Art, jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hitler!
Gottard Lusch

NS Zpravodajství
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (132)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Přední zpráva
Rozhovor s Molly
Část třetí

NSK: Vaše současné projekty se zjevně týkají filozofie a umění.

Popíste prosím svůj názor na dopad těchto témat v politice.

Molly: Snažím se stále aktualizovat fotogalerii, ale většinou se soustředím na Adolfa Hitlera a Armádu lidstva (www.movingtheguns.com/truth.htm). Teď jsem na 21 stránkách a mám toho ještě hodně před sebou. Studium druhé světové války je absolutně informátní minové pole. Hledáte informace o jedné věci a najdete další dvě, které je třeba prozkoumat. Připadají mi trochu jako archeolog, který odkrývá pohřbenou minulost. Minulost, kterou by raději nevytáhali na světlo. Za záplavy informací a obrátek můžeme opět podívat internet. V průběhu let se vynořily nesmírné vzácné věci z mst po

the **NEW ORDER**

Number 179 (1/20) Founded 1978 April 26, 2022 (132)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the greatest National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our white folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all white folk. His means are non-white immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "tag" or "night", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitler!
Gottard Lusch

NSDAP/AO je největší na světě Dodavatel národně socialistické propagandy!

Tištěná a online periodika v mnoha jazycích
Stovky knih v mnoha jazycích
Stovky webových stránek v mnoha jazycích

<p>SS Defender against Bolshevism by Reichführer SS Heinrich Himmler</p> <p>FOR DANMARK! MOD BOLSEVISMEN!</p> <p>Translated from the SS Original</p>	<p>Julius Streicher <i>Der Stürmer</i> Führer Book</p> <p>The Poisonous Mushroom</p> <p>Translated from the Third Reich Original <i>Der Giftpilz</i></p>	<p>Reinhold Kellmann</p> <p>Hitler in Italy</p> <p>HITLER in ITALIEN</p> <p>English / German Deutsch / English</p>	<p>SS Viewpoint – Vol. 9 Wife and Family</p> 	<p>Theodor Fritsch</p> <p>The Sins of High Finance</p> 	<p>Luftwaffe War Art Die Luftwaffe im Bild</p> <p>English - German / Deutsch - English</p>
--	---	---	--	---	---

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!